

SLOVENSKI NAROD

Izjaja vsak dan popoldne, izvenredni nedelje in praznike. — Inzerati do 30 peti vrst a Din 2.-, do 100 vrst a Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.-, večji inzerati peti vrsta Din 4.-. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knašjeva ulica št. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/I. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.
Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

NAŠ KRALJEVSKI PAR V FRANCII

Ob prihodu Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljice Marije v Marseille — Francija pozdravlja naš kraljevski par s pristrčnimi in navdušenimi izrazi neomajnega prijateljstva

Pariz, 9. oktobra. AA. Snoch ob 21.45 je odšel z lyonske postaje v Parizu poseben vlak, s katerim bosta jutri prispele iz Marseille v francosko prestolnico Nj. Vel. kralj Aleksander in kraljica Marija. S tem vlakom sta snoch odpotovala v Marseille francoski zunanji minister Barthou in mornariški minister Pietri, ki bosta popoldne v imenu predsednika francoske republike Lebruna in v imenu francoske vlade sprejela in pozdravila Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljico Marijo. Zunanjega ministra Barthouja spremljajo francoski poslanik v Beogradu Paul Emile Naggiar, podšef protokola Loze in podravatelj evropskega oddelka v zunanjem ministrstvu Segen. Mornariškega ministra Pietrija spremljata šef njegovega kabineta podadmiral Dandal in kapetan korvete Mariani, ki pripada posebnemu štabu ministra mornarice.

Z istim vlakom so odpotovali jugoslovenski poslanik v Parizu dr. Miroslav Spalajković, dvorni maršal general Aleksander Dimitrijevič in jugoslovenski vojaški odposlanec v Parizu general Mihajlovič.

Marseille v pričakovanju

Marseille, 9. oktobra. Marseille je ves v zastavah, francoskih in jugoslovenskih. Za prihod jugoslovenskega kraljevskega para, ki bosta prispele na vojno ladjo »Dubrovnik« ob 3. popoldne v Marseillesko luko, je že vse pripravljeno. Vse glavne ulice so okrašene z zelenjem in zastavami. V luki, kjer se bo kraljevski par izkrcal, pa je postavljena veličastna slavoloka. Prebivalstvo Marseillea se pripravlja, da sprejme Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljico Marijo, ki prihajata na ofiolen obisk Francije, čim najbolj slovesno.

Tvorci miru

Prihod Nj. Vel. kralja Aleksandra v Marseille je za vse francoske časopise povod, da piše v najplešjih izrazih o Jugoslaviji in o njenem razmerju do Francije. Listi obujajo spomine na preteklost, ki je ustvarila podlago za tesne stike med obema zaveznikoma državama. Pri tem elavijo trajnost jugoslovenskega prijateljstva napram Franciji in podčrtava krepko francosko prijateljstvo napram zaveznicu na Balkanu. Že naslovi, s katerimi opremljajo pariški listi svoja poročila o obisku Nj. Vel. kralja, kažejo razpoloženje francoske javnosti napram visokim gostom in Jugoslaviji.

»Homme Libre« objavlja velik članek pod naslovom »Pozdrav kralju Aleksandru«. Jour« priobčuje sliko Nj. Vel. kralja Aleksandra in maršala Francheta d'Espereya. Nato sledi intervju s starim maršalom pod naslovom »Kako misli veliki vojskovodja o velikem kralju«.

»Excelsior« naglašja že v samem naslovu, kakšen bo današnji sprejem: »Francija bo danes sprejela s pristrčnim spoštovanjem jugoslovenskega kralja Aleksandra in kraljico Marijo«.

Ni za ugodnejšega lista, ki ne bi posvetil najprijetnejše pozdrave jugoslovenskemu kraljevskemu paru in naglašal pomen tega obiska. Listi oglašajo glede važnosti tega obiska in izražajo upanje, da bo ta obisk okrepil ne le prijateljske zveze med Francijo in Jugoslavijo, ki so že dovolj tesne in krepke, temveč tudi sam mir v Evropi.

Nj. Vel. kralja Aleksandra in Jugoslavijo proslavlja listi oglašajo kot prvostarna činitelja za ohranitev in okrepitev miru, kar želi tudi francoska politika.

O kralju, vojaku in državniku

»Tempe« priobčuje uvodnik, v katerem pravi med drugim:

»Kdo se ne spominja temne epopeje iz l. 1915, ko se je morala srbska vojska pod pritiskom premoči umikati čez albanske planine? S seboj je vodila tudi številno prebivalstvo. Naporna pota, zima, lakota in bolezen so jo uničevale. V tistih časih je bil princ Aleksander glavni poveljnik in je delil s svojimi vojaki vse preizkušnje. Delil je s svojimi navadnimi vojaki njihovo pomanjkanje, obenem pa jim je bil zgled hrabrosti, hladnokrvnosti, vzdržnosti in je-klene energije. Ko je njegova vojska prišla na obalo Jadrana, telesno popolnoma izčrpana, se princ Aleksander ni vkrcal, dokler ni bil zadnji njegov vojak na varnem.

Ko je prišel s svojo vojsko v varno zavetje Krf, je poslal Poincareju poročilo, ki bi očaralo samega Plutarha:

»Srbije ni več, toda njena vojska je tu. Pripravljeni smo, da nadaljujemo svojo borbo na francoski fronti«.

Nadalje govori list o Nj. Vel. kralju Aleksandru kot državniku in diplomatu.

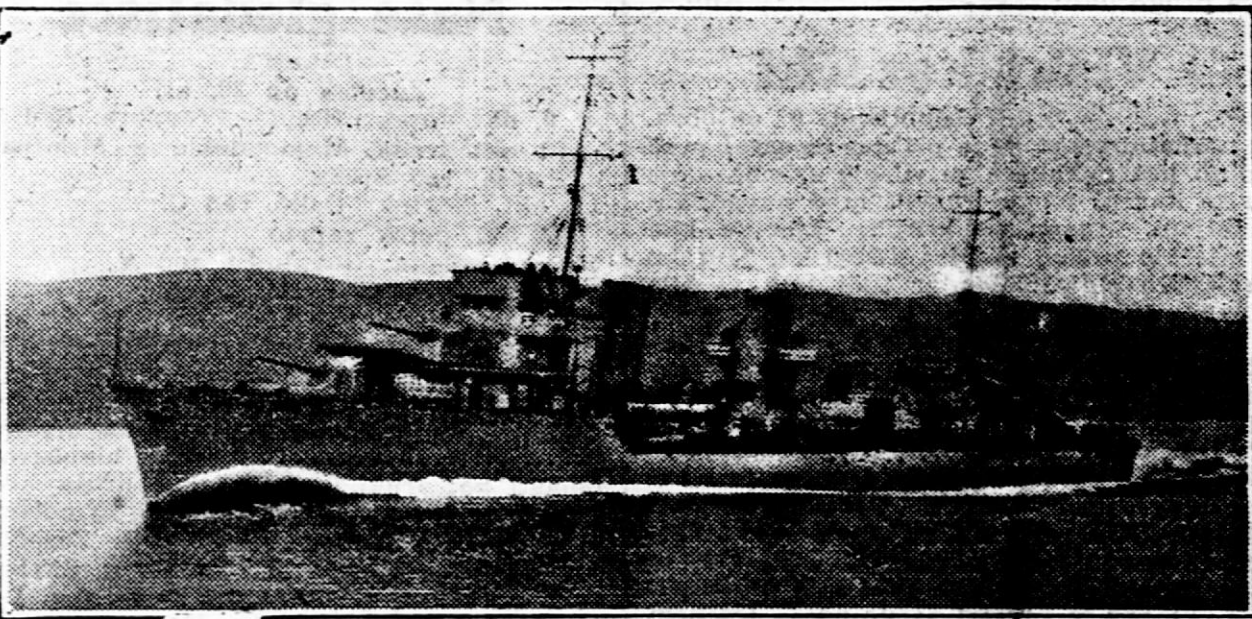
»Tempe« naglašja kraljeve zasluge za notranjo ureditev Jugoslavije in za gnotni in kulturni napredek jugoslovenskega naroda. O Nj. Vel. kralju Aleksandru kot diplomatu pa pravi:

»Šola v Ženevi, mladostna vzgoja, mnoga potovanja in obsežne rodbinske zveze so mu vile tisti mednarodni smisel, ki danes tako prmanjuje mnogim državnikom.« Nato navaja srečne pobude, ki jih je dal v zunanji politiki Jugoslavije. Kralj je odločen pristaš sistema Male antante. Nikoli je ni smatral za vojno sredstvo, marveč za orodje mirne in konstruktivne ureditve. To se je videlo tudi pri ustvarit balkanskega pakta, pri katerem je prav odlično sodeloval. To se je pokazalo tudi pri nedavnem obisku v Sofiji, ki pomeni zgodovinski dan balkanskega polotoka.

V zvezi s prihodom Nj. Vel. kralja Aleksandra in kraljice Marije v Francijo bo strasbourgsko radio postaja drevi ob 18.15 po francoskem času prenašala predavanje gđe Simone Mistrlic o stoletnih stikih med Francijo in Jugoslavijo.

Prihod jugoslovenskih novinarjev

Pariz, 9. oktobra. Snoch ob 20.45 so prišli v Pariz jugoslovenski novinarji pod vodstvom šefa prebiroja dr. Lukovića. V delegaciji jugoslovenskih novinarjev, ki so

Vojna ladja »Dubrovnik«

List govori nato o Franciji in Jugoslaviji kot prirodnih zaveznicah. V tej zvezi se dotika tudi jugoslovensko-italijanskih odnošajev in izraža željo, da bi se zboljšale. Na koncu pravi, da bodo Francozi pozdravili v kralju Aleksandru ne le voditelja naroda, s katerim jih vežejo tesne zveze, marveč bodo v njem počastili tudi staro prijatelja v borbah in vztrajnega prijatelja.

prišli k sprejemu jugoslovenskega kraljevskega para so glavni tajnik prebiroja V. naver, Andrija Milosavljevič, »Politika«, nar. poslanec Miloje Sokić, »Pravda«, dr. Dragoljub Jevremović, »Štampa«, Mihajlo Svetovski, »Vreme«, dr. Slavko Jutriša, »Novosti«, Josip Horvat, »Jutarnji list«, Stanko Virant, »Jutro« in Ivan Abelin, »Slovenec«.

Priprave za obvezno telesno vzgojo

Minister dr. Andjelinović o načrtih za smoteno telesno vzgojo naroda — Temelji visoke šole za telesno vzgojo

Zagreb, 9. oktobra. AA. Včeraj je zasedal v banski palači posvetovalni odbor za telesno vzgojo naroda. Predsedoval je seji minister za telesno vzgojo dr. Grga Andjelinović.

Najprej je načelnik sokolskega saveza iz Ljubljane Miroslav Ambrožič poročal o svojem načrtu za izvedbo zakona o obvezni telesni vzgoji. Nato je gimnazijski profesor Vladimir Janković iz Zagreba poročal o telesni vzgoji na srednjih in strokovnih šolah ter predložil podrobne načrte o izvedbi te vzgoje.

Referent vojnega ministrstva Ivo Kovač iz Beograda je govoril o učiteljski telesni vzgoji na šolah in o njihovi namestitvi. Šef gradbenega oddelka mestne uprave v Subotici inž. Kosta Petrovič je govoril o gradnji igrišč in o ustanovitvi jugoslovenskega narodnega parka.

Novinar Hrvoje Macanović je poročal o organiziranem sodelovanju raznih udruženj za telesno vzgojo.

Dr. Živko Prebek iz Zagreba je govoril o zdravniškem nadzorstvu za telesno vzgojo, po čemu dr. Stevan Hadži, predsednik saveza sportskih udruženj, pa je poročal o nadzorstvu ministrstva za telesno vzgojo nad posameznimi ustanovami in udruženji.

Barthoujev obisk v Rimu

Pariz, 9. oktobra. AA. »Matine« pravi, da bo francoski zunanji minister Barthou prišel v Rim po vsej priliki šele 4. novembra, da prisostvuje proslavi premirja. Pogajanja z Mussolinijem bi se pričela šele naslednjega dne.

Čsl. odlikovanje naše letalske delegacije

Praga, 9. oktobra. AA. Vojni minister Bradač je izročil poveljniku jugoslovenskega letalstva generalu Nedici in podpolkovniku Stanojeviću in Filipoviću rede Belega leva. Čestital jim je s temi besedami:

Srečen sem, da izročam odlikovanja predstavnikom bratske vojske, ki je s svojim junaštvom v svetovni vojni zaslužila občudovanje vsega sveta. Naša žarka želja je, naj bi naše prijateljstvo trajalo večno in naj bi bilo tudi v bodoče čuvar miru in neodvisnosti obeh narodov.

za telesno vzgojo naroda.

Po popoldanski seji je minister dr. Grga Andjelinović izjavil novinarjem:

Današnja druga seja posvetovalnega odbora je dokončala vse tisto, kar sem mu začrtal na njegovi prvi seji. Tudi to pot sem popolnoma zadovoljen z delom njegovih članov in z njihovim trudom, s katerim skušajo olajšati izvršitev mojih načrtov.

Iz obilnega dnevnega reda razvidite, da so člani izvršili svoje delo z veliko vestnostjo in da bo mogoče zakon o obvezni telesni vzgoji uveljaviti že spomladi l. 1934. V to svrhu so že izgotovljeni podrobni načrti in je tudi že sestavljena izvršilna uredba.

Upam, da bomo že v najkrajšem času otvorili prvi tečaj za učitelje telesne vzgoje na srednjih in podobnih šolah. Tako bomo ustvarili prvi kader bodočih učiteljev. Za sedaj se nečem spuščati v podrobnosti, ker je treba še nekaj priprav, upam pa, da bomo že to jesen v šoli narodnega zdravja v Zagrebu otvorili enoletni tečaj za abiturijente srednjih šol, ki naj se izšolajo za učitelje telesne vzgoje na srednjih šolah. Tako bomo položili temelje visoki šoli za telesno vzgojo, kakor obstojajo v Varšavi, Berlinu in v Bukarešti.

Ruski kmetje se upirajo

Moškva, 9. oktobra. AA. Kmetje 30 kolektivnih posestev in tudi mnogi drugi so se uprli naredbi vlade, naj izroče državi svoj letošnji žitni pridelek. Zato je vlada imenovala odbor v Novosibirsku, ki bo izdal potrebne izvršne ukrepe proti nepokornim kmetom. S posestev je že odstranil uradnike in upravnike in jih dal retirirati.

Sorzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.
Devize: Amsterdam 2303.18 — 2314.54.
Berlin 1363.47 — 1374.27, Bruselj 793.02 — 796.96, Curih 1108.35 — 1113.85, London 165.36 — 166.96, New York 3347.16 — 3375.42, Pariz 224.07 — 226.19, Pariz 141.79 — 142.65, Trst 290.68 — 293.08 (premijsa 28.5 odst.).
Avstrijski šilling v privatnem kliringu 8.10 do 8.20.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curih, 9. oktobra. Pariz 20.2175, London 14.9550, New York 304.50, Bruselj 71.55, Milan 26.27, Madrid 41.8750, Amsterdam 207.80, Berlin 123.20, Dunaj 57.10, Praga 12.80, Varšava 57.9250, Bukarešta 3.05.

Počastitev solunskih junakov

Bivši bojevniki - dijaki na grobovih v svetovni vojni padlih tovarišev pri Solunu

Solun, 9. oktobra. AA. Včeraj popoldne je prispele v Solun velika skupina nekdanjih jugoslovenskih bojevnikov-dijakov, da se poklonijo na grobovih svojih padlih tovarišev. Bilo jih je nad tisoč. To je največja skupina naših bivših bojevnikov iz svetovne vojne, ki je prišla, da počasti svoje v Grčiji padle in pokopane nekdanje tovariše. Na solunski postaji so jim priredili svečan sprejem, ki so se ga udeležili naš podkonzul Andrić, upravnik jugoslovenske svobodne cone Nešović in skoro vsa jugoslovenska kolonija. Ogromna povorka je nato s postaje krenila na vojaško pokopališče v Žejtiniku pri Solunu, kjer so grobovi jugoslovenskih vojakov. V povorki so bili tudi sorodniki mnogih vojakov, pokopanih na Žejtiniku. V Solun je prišlo tudi mnogo kmetov, da po tolikih letih obiščejo grobove svojih milih in dragih. Grobove jugoslovenskih vojakov so okrasili s svežim cvetjem iz domovine. Sredi pokopališča je velika spominska kapelica, ki jo je zgradil inž. Smirnov. Stroške kapelice je kril jugoslovenski konzulat. Kapelica je zgrajena v obliki veličastnega spomenika padlim borcem za osvoboditev in zedinjenje. Ko bo popolnoma dokončana, bo eden

najlepših spomenikov na vojaških pokopališčih.

Ob 11. je bila služba božja, ki so jo darovali duhovniki Krivijač, Petrovič in Dušan Jovanović iz Beograda. Po končanem verskem opravilu so se bojevniki napotili h grobovom, ki jih je duhovnik Petrovič vsakega posebej pokropil z vinom iz domovine. Med cerkvenim opravilom je odgovarjal zbor jugoslovenske kolonije v Solunu in zbor »Obilič«, ki je prispele v Solun, da bi mogel sodelovati pri tej svečanosti. Slovesnost na pokopališču se je udeležila tudi četa grške pehote z vojaško godbo. Grška godba je zaigrala najprvo vojaško molitev, nato pa jugoslovensko in grško himno. Jugoslovenski bojevniki-dijaki so obiskali grobove svojih nekdanjih tovarišev, ki so padli, ko so se skupaj borili za osvoboditev in zedinjenje. Položili so vence tudi na grobove francoskih, italijanskih, ruskih, grških in angleških tovarišev.

Popoldne so si naši bojevniki ogledali mesto, ob 6. zvečer pa je skupina, v kateri je bilo kakih 400 bojevnikov, odpotovala v Atene, odkoder pojde na Krf. Druga skupina, kakih 800 bojevnikov, je snoch odpotovala nazaj v Jugoslavijo.

Čiščenje v Španiji

Oblasti obvladujejo povsod položaj — Azana je pobegnil v Francijo

Madrid, 9. oktobra. g. Vesti iz raznih španskih pokrajin si precej nasprotujejo med seboj. Vsekakor se da razbrati iz njih, da se po raznih krajih še nadaljuje hudi boj.

V San Sebastianu so se v nedeljo ponoči spoprijeli policija in uporniki, pri čemer je bila na obeh straneh več mrtvih in ranjenih. V Ferronu, pristanišču na severozapadni obali, sta bila v poličnih bojih ubiti dva upornika, več drugih pa ranjenih. Tudi v provinci Galiciji so bili v mnogih mestih krvavi nemiri. Uporniki so skušali ponekod zavzeti javna poslopja, vendar pa sta jih pregnala policija in vojskoto. Slučni boji so se razvili tudi v Leridu, kjer je bilo 12 upornikov ubitih, več sto pa ranjenih. V Gerni v Kataloniji se je del posadke upri in prestopil med upornike, toda vladi zveste čete so strle njihov odpor in jih razorožile. Vsi bodo prišli pred vojno sodišče in bodo sojeni v najkrajšem času. Tudi v Aruelu v provinci Valenciji so bili krvavi boji. Stavkajoči delavci so se zakopali po gričih okoli mesta, odkoder so s strojnimi streljali na civilno gardo. Pozneje so delavci vdrl v mesto in zavzeli v naskoku javna poslopja, pri čemer je ubit mestni župan in pet civilnih gardistov.

V Asturiji so uporniki pognali v vrak tovorni avtomobil, s katerim se je vozilo 52 vojakov, ki so bili pri tem vsi ubiti. Po nekaterih vesteh, ki pa še niso uradno potrjene, je padlo v Asturiji nad 200 policistov. Policisti so krenili na neko planino, da razženje rudarje, ki so se tamkaj utaborili, ki pa so jih napadli iz zasede in jih pobili.

V nasprotju s vestmi v inozemstvu, po katerih so bili predsednik katalonske vlade Companys in njegovi tovariši že obsojeni na smrt, izjavljajo oblasti, da se proces proti njim še ni pričel.

Nacionalna delavska zveza je pozvala svoje člane, naj se vrnejo na delo. Dočim je v nekaterih krajih že nastopilo pomirjenje, so drugod izzvali socialisti in komuniste nove nemire. Tako so proglasili sedaj splošno stavko tudi v Granadi in drugih krajih, kjer je bilo v spopadih s policijo in vojskoto ubitih 10 ljudi, mnogo pa hudo ranjenih.

Iskanje bivšega ministrskega predsednika Azane, ki je bil v Barceloni proglašen za šefa revolucionarne vlade v Španiji, je ostalo doslej brezuspešno. Po deloma zanesljivih vesteh iz Leride je prišel Azana tik pred zmago vladnih čet tjakaj, odkoder pa je menda pobegnil preko francoske meje.

Dva rudarska shoda

V nedeljo je bil v Trbovljah sestanek II. skupine rudarske zadruga in shod NSZ

Trbovlja, 8. oktobra. Tako, ko je te dni srečno načelstvo v Laškem ukinilo pred 2 mesecema izdano odredbo o prepovedi javnih shodov, zborovanj in sestankov, sta bila sklicana 2 rudarska shoda in sicer članski sestanek II. skupine rudarske zadruga, ki se je vršil v nedeljo popoldne ob 1/2 10. uri v dvorani Delavskega doma v Sokolkem domu.

Sestanek II. skupine rudarske zadruga v Delavskem domu je bil dobro obiskan. Velika dvorana z galerijami je bila do zadnjega kotička zasedena, saj je bil tudi dnevni red sestanka tak, da je moral vsakega rudarja zanimati. Sestanek je otvoril in vodil pokrajinski načelnik II. skupine g. Pliberšek, ki je izbrano poročal o zadnjih mednih pogajanjih s TPD. Grajal je nedisciplinirano postopanje nekkih ljudi, ki so tudi v tej borbi iskali svoje osebne interese. Opozorjal je delavstvo, da se ne pusti več zavajati k raznim nepremišljenim in za delavske interese škodljivim akcijam, ki bi povzročile preveč poslabšanje nego zboljšanje položaja. Za vse ocialne akcije so in morajo biti odgovorne le rudarske strokovne organizacije in njih voditelji, zato morajo izhajati take akcije tudi samo od strokovnih organizacij v rudarskih revirjih. Zato naj delavstvo posluša svoje strokovne voditelje, če noče zaiti na stranpoti, ki utegnejo voditi še v težje razmere. — II. skupina rudarske zadruga bo v bodoče storila vse, da ostanje dosedanje pridobitve delavstva ohranjene.

Shoda Narodne strokovne zveze v Sokolkem domu se je pa udeležilo manj rudarjev, daširavno na vabilih označen dnevi red ni bil nič manj važen. Vzrok temu je iskati v dejstvu, da so rudarji pričakovali v Delavskem domu neko napeto razprava o med nekimi delavskimi zaupniki in vodstvom II. skupine. Toda ta spor, ki je izhajal še iz dogodkov zadnjih tednov v revirju, je znalo načelstvo II. skupine mirno

likvidirati s tem, da 2 zapiski, ki sta se oglašila k besedi, iste nista dobila. Njuni priistaši so sicer protestirali, nazadnje pa so se zborovalci le pomirili.

Prav tako, kakor v Delavskem domu, se je tudi na shodu NSZ v Sokolkem domu razpravljalo o dogodkih zadnjih tednov v rudarskih revirjih. Zborovanje je vodil predsednik NSZ g. Jaka Struc, ki je vsestransko pojasnil položaj rudarskega delavstva v revirjih. Tudi on je svari rudarsko delavstvo pred nepremišljenimi koraki, ki bi delavstvu več škodovali nego koristili. Ugotavljal je napoved, da je rudarsko delavstvo izgubilo zaupanje v sedanje zaupnike II. skupine, zato smatra za potrebno, da se v najkrajšem času izvedejo volitve v II. skupino in da naj potem novi ljudje vodijo usodo rudarskega delavstva. Vsekakor pa priporoča delavstvu mirno kri in razsodnost v vseh akcijah, ki se naj izvedejo le po kom strokovnih organizacij.

Naslednja govornika sta bila predsednik izvršnega odbora NSZ g. Rudolf Jrvan in g. Bučar iz Ljubljane sta naglašala potrebo po zakonu o minimalnih mezdah, katerega oenutek je ljubljanska Delavska zbornica nedavno že predložila na merodajno mesto v Beograd. Zakon o minimalnih mezdah bo reguliral vse mezdne spore v naši državi in bo imel močan vpliv na razvoj narodnega gospodarstva in vsega socialnega življenja v naši državi.

Tudi to zborovanje je bilo mirno zaključeno.

Železniška nesreča v Nemčiji

Berlin, 9. oktobra. AA. V nedeljo je na progi Dresden — Chemnitz potniški vlak zadel v lokomotivo. Ranjenih je bilo 11 potnikov. Poškodovani so trije vagoni potniškega vlaka.

Skrivnost belega čevlja

— In potem — mislim, da sem sam podzvestno domneval, da je doktor Janney tu navzoč, ker sem vedel, da leži v predstobi bolnica, ki bi jo bil moral danes operirati. Bili smo vsi zbegani, — za gospo Doornovo je šlo, kakor veste — in sploh... Misli sem tako, to je vse!

— A vi, gospodična Obermannova, — se je obrnil inspektor nenadoma k strežnici, kakor bi jo hotel presenetiti, — vi ste tudi domnevali, da je to doktor Janney?

— Da, da, gospod, — je zajecjala in zardela. — Iz istega — iz istega razloga, kakor doktor Byers.

— Hm, — je zamrmral inspektor in se ozrl po dvorani. Doktor Janney je še vedno nepremično stal in zrl v tla. — Povejte mi, doktore, — je nadaljeval inspektor, — ali je videl vaš pacient doktorja Janneya, ko je vstopil in zopet odšel? Ali je bil takrat pri zavesti?

— Mislim, da ga je mogel videti — doktorja Janneya, — je zajecjal doktor Byers, — ko je vstopil, kajti takrat se ni bil narkotiziran in ležal je z obrazom proti vratom. Ko je pa prišel doktor Janney drugič, je bil bolnik že onesveščen in ga torej ni mogel videti.

— Kdo pa je ta bolnik? — Doktor Byers se je nasmehnil. — Upam si trditi, da ga zelo dobro poznate, gospod inspektor. To je Michael Cudahy.

— Kdo, kaj? Veliki Mike? — Inspektorjev krik je zadonel po dvorani kakor strel. Vsi detektivji so se presenečeno ozrli na inspektorja, ki je za hip zatisnil oči.

— Naglo se je obrnil k enemu izmed detektivov. — Če se ne motim, ste mi rekli, da se je Michael Cudahy odpravil v Chicago Ritter, — je dejal. — Kje je Veliki Mike zdaj? — Te besede je izgovoril obrnjen zopet k doktorju Byersu. — V kateri sobi? Hočem videti to gorilo.

— Leži v privatni sobi št. 328, v tretjem nadstropju, — je odgovoril zdravnik. — Toda to vam ne bo nič pomagalo, če ga boste videli zdaj. Zaenkrat je za ta svet mrtev, ker so ga baš prinesli iz operacijske dvorane B. Operiral ga je doktor Jommas. Vaš detektiv me je poklical baš ko je bila operacija končana. Michael Cudahy leži zdaj v svoji sobi, trajalo bo pa več ur, predno se zdravi iz narkoze.

— Johnson, — je zaklical inspektor. Pristopil je mož nizke postave. — Zabeležite si, da me morate opozoriti, naj trdo primem Velikega Mika. Pravite, da je onesveščen. To je pri njem nekaj novega.

— Doktor, — se je začel miren Elleryjev glas. — Ali ste med delom v narkotizacijski dvorani slišali kak pogovor iz te dvorane? Se morete spomniti? Ali pa vi, gospodična Obermannova.

Zdravnik in strežnica sta se spogledala. Potem se je pa doktor Byers ozrl na Elleryja. — To je pa res čudno. Šele zdaj sem se spomnil, da sva slišala, kako je gospodična Price zaklicala doktorju Janneyu, da bo kmalu vse gotovo ali nekaj podobnega. In spominjam se, da sem omenil gospodični Obermannovi, da je stari, namreč doktor Janney, zelo slabe volje, ker niti odgovarjal ni na moje vprašanje.

— Aha, torej hočete reči, da ves čas, kar je bil doktor Janney tu v tej dvorani, niste slišali iz njegovih ust nobene besede? — je vprašal Ellery naglo.

— Ne, nobene besede nisem slišal, — je odgovoril doktor Byers. Obermannova je pa pokimala v znak soglasja.

— Ali se ne spominjate, da bi bili slišali, kako se odpirajo in zapirajo tu vrata in kako pravi nekdo: Oprostite?

— Ne, ne spominjam se!

— A vi, gospodična Obermannova? — Tudi ne.

Ellery je zašepetal inspektorju nekaj na uho. Inspektor se je ugriznil v ustnico, priklimal in namignil krepkemu detektivu švedske zunanosti:

— Hesse!

Detektiv je stopil k njemu.

— Pazite, kaj vam povem. Pojdite v operacijsko dvorano, vprašajte dok-

torja in asistentko, ali je kdo prestopil prag te dvorane med 10.30 in 10.45, in privedite ga sem.

Hesse je odšel izpolniti naročilo, inspektor je pa odskočil doktorja Byersa in strežnico. Janney je zamišljeno zrl za njima. Ellery je baš govoril s svojim očetom, ko so se vrata odprla in na pragu se je pojavil mlad mož semitske rase v beli obleki, kakor vsi drugi zdravniki. Hesse ga je porinil v dvorano:

— Doktor Gold, — je dejal Hesse kratko. On je bil.

— Da, — je pritrtil mladi zdravnik, obrnjen k inspektorju. — Pogledal sem skozi ta vrata. — In pokazal je na vrata, vodeča na zapadni hodnik. — Bilo je ob 10.35. Iskal sem doktorja Dunninga, hotel sem ga vprašati v zadevi neke diagnoze. Na prvi pogled sem pa spoznal, da nimam pred seboj doktorja Dunninga — čim sem odprl vrata — in takoj sem se opravičil in odšel.

Ellery se je sklonil naprej. — Doktor Gold, kako daleč ste odprli vrata?

— Samo toliko, da bi lahko potisnil glavo skozi. Zakaj pa vprašujete to?

— Kar tako, — se je zasmejal Ellery. — In koga ste videli tu?

— Nekega zdravnika, ne vem pa, kdo je bil.

— Kako ste spoznali, da mi doktor Dunning?

— Ker je doktor Dunning vitez in suh, ta mož je bil pa precej zavaljen — ramena je imel drugačna, skratka, doktor Dunning ni bil.

Ellery si je dobro obrisal ščipalnik. — Kako je pa stal tu? Povejte mi, kaj ste videli, ko ste odprli vrata?

— Kazal mi je hrbet in sklonjen je bil nad mizo na kolesčkah. Njegovo telo je zakrivalo vse, kar je bilo na mizi. — Kaj je delal z rokami?

— Tega nisem videl.

— Ali je bil v predstobi čisto sam?

— Nikogar drugega nisem videl.

Seveda, bolnica je bila še na mizi. Ne morem vam pa povedati, če je bil še kdo drugi tu.

— Rekli ste: Oh, oprostite, kaj ne?

— mu je posegel inspektor prijazno v besedo.

— Da, gospod.

— In kaj vam je odgovoril na to?

— Nič. Niti obrnil se ni, čeprav sem opazil, da je pri mojih besedah skomignil z rameni. Skratka, obrnil sem se, zaprl za seboj vrata in odšel. To je trajalo komaj dobrih deset sekund.

Ellery je stopil k doktorju Goldu in ga potrepil po rami.

— Se nekaj, Ali mislite, da bi mogel biti ta mož doktor Janney?

— Mladi zdravnik je začel govoriti počasi.

— Po mojem mnenju lahko. Bil je pa lahko tudi kdo drugi, ker ga, kot rečeno, nisem dobro videl...

— Ali se je kaj zgodilo, doktore?

— Okrenil je glavo in se ozrl na doktorja Janneya, ki pa na njegovo vprašanje ni odgovoril.

— Mislim, da lahko oddidem, če je to vse...

Inspektor ga je prijazno spremil do vrat.

— Pokličite vratarja Cobba.

Detektiv Hesse je odhitel ponj.

— Bože moj, — je vzdihnil doktor Janney z zamolklim glasom. Nič se pa ni zmenil zani.

Na pragu sta se pojavila Hesse in Isak Cobbe, rdečelični vratar in obenem zavodov privatni detektiv. Čepico je imel na glavi in samozavestno se je ozrl naokrog, kakor bi se zavedal svojih dobrih odnošajev s policijski.

Inspektor je bil z njim kratek.

— Cobbe, popravite me, če bom govoril kaj netočnega... Vi ste prišli k doktorju Janneyu, ko sta govorila z njim na hodniku Queen in doktor Minchen. Povedali ste mu, da bi rad nekdo govoril z njim. Prvi hip je izjavil, da nikogar ne sprejema, ko ste mu pa izročili prišlečovo vizitko — na njej je bilo ime Swanson — si je premislil in odšel za vami v čakalnico. Ali je bilo tako?

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

— Doktor Janney je zaklical prišlecu »halo!«, — je nadaljeval Cobbe, — potem sta pa odšla iz čakalnice in krenila na desno — soba doktorja Janneya je v tej smeri, kakor veste — in vstopila v zdravniškovo sobo. Vrata sta zaprla za seboj, zaprl jih je doktor Janney. Jaz sem se pa vrnil na svoje stajališče v veži pri glavnih vratih in tam sem obstal, dokler ni prišel doktor Minchen in mi dejal...

Največji parnik sveta

26. septembra so v Angliji svečano krstili in spustili na morje parnik „Queen Mary“

26. septembra so v Clydebanku pri Glasgowu v navzočnosti angleške kraljice in 200.000 gledalcev krstili in spustili na morje nov največji parnik sveta. Parnik je

pravo čudo moderne tehnike.

Pri krstu je kumovala angleška kraljica sama. Krst in spuščanje na morje je bila ne samo velika atrakcija za vso Anglijo, temveč tudi mogočen izraz samozvesti angleškega naroda in njegove trdne vere v boljše gospodarsko bodočnost.

ne turbine bodo gonile orjaške vijake, izmed katerih tehta vsak 35 ton. Strojne bodo kurili z nafto. Električni tok, ki ga proizvaja 7 turbogeneratorjev, bi zadostoval

za razsvetljavo mesta s 150.000 prebivalcev.

Ogromno krnilo tehta 160 ton. Parnik ima 12 nadstropij in 21 dvigal bo skrbelo za dviganje potnikov in prtljage iz nadstropja v nadstropje. Da je parnik razkošno opremljen, ni treba posebej

Za Angleže je bila stvar narodne časti in ponosa, da bi ne zaostajali za drugimi narodi glede velikosti, hitrosti in opreme svojih parnikov. In tako je prišlo po nemškem parniku »Bremen«, italijanskem »Rex« in francoskem »Normandia« do gradnje orjaškega angleškega parnika »Queen Mary«. In Angleži so napeli vse sile, da bi parnik navzlic pomanjkanju denarja dogradili. Leta 1930 so morali namreč gradnjo parnika prekiniti, ker je bilo zmanjkalo denarja. Dve veliki parobrodni družbi, Cunard Line in White Star Line, sta sicer v hudi medsebojni konkurenci, toda v tem primeru sta lojalno sodelovali in tako je bilo omogočeno delo, ki je prineslo posredno in neposredno

zaposlitev 250.000 delavcem

in ki bo mnogo pripomoglo, da se počive mednarodni trgovski stiki.

Obseg parnika in podatki o porabljenem gradbenem materialu so naravnost presenetljivi. Parnik je dolg 310 m, trup je visok 40 m, do vrha jambora je 70 m, širok je parnik 36 m, tonaža znaša nad 73.000 ton. Dno in stene so dvojne, prostor med stenami je razdeljen na 160 vodotesnih celic tako, da se parnik sploh ne more potopiti, tudi če bi bila zunanja stena preluknjana.

10.000.000 spojk so porabili

za spojitve jeklenih plošč, dolgih do 10 m, iz katerih je sestavljen obod orjaškega parnika.

Strojne in druge notranje naprave pridejo na vrsto šele zdaj, in to delo bo trajalo še najmanj dve leti. Štiri ogrom-

omenjati. Na njem bodo imeli potniki vse, kar rabi še tako razvajen človek naše dobe za udobno in prijetno bivanje. Na razpolago bodo kabine s krasnimi kopalnicami, posebni krovi za izprehode in sport, kino, družabni saloni itd. Take opreme nima še noben parnik na svetu.

V veliki jedilnici bo prostora najmanj za 1000 gostov. Jedilnica je tako velika, da bi šle v njo vse tri Kolumbove ladje in prva ladja, ki jo je zgradila Cunard Line sredi preteklega stoletja. Ali si bo priporil nov parnik tudi hitrostni rekord, Blue Riband, ki si ga je priporil leta 1929 nemški parnik »Bremen«, predlanskim pa italijanski parnik »Rex«, se bo pokazalo šele, ko nastopi »Queen Mary« prvo pot čez ocean. V preizkuševalnem tanku Brownove ladjedelnice, kjer so parnik gradili, so napravili nad 7000 poskusov z modelom bodočega pomorskega orjaka, da so mu mogli določiti obliko in način pogona.

Toda naj že izpade to častno tekmovanje kakorkoli, eno je gotovo, da bo potreboval novi parnik za pot iz Anglije v Ameriko ali nazaj z vsemi pripravami samo teden dni. Za prevoz tolikoštevilnih potnikov in blaga, kakor jih bo mogel sprejeti na krov ta parnik, so bili potrebni doslej trije parniki. Že iz tega je razvidno, kako velikega gospodarskega pomena je dograditev orjaškega parnika, da o prestižu Anglije in novem poudarku njene nadvlade na morju niti ne govorimo. Zastopniki obeh parobrodni družb so med svečanostjo v Clydebanku izjavili, da začeta družbi takoj graditi še en parnik enakega obsega.

Pred kraljevsko svatbo v Angliji

Angleški listi priobčujejo občurna poročila o tem, kako se počutijo princ Jurij in princesa Marina. Cele stolpce posvečujejo opremi in pripravam za poroko. Drugače zelo resen angleški list ne pozna v tem primeru nobene meje in gre v neverjetne ekscentričnosti. »Daily Telegraph« pripisuje princesi naravnost kameleonske lastnosti, češ, da so njene oči na eni strani kakor lesk žarečega safirja, na drugi strani pa rjave z zlatim nadihom. »Birmingham Post« izraža celo globoko sožalje Zedinjenim državam, ki kot republika nimajo veselja, da bi videle kraljevsko svatbo.

Angležem v čast in priznanje pa bodi povedano, da je nastopil liberalni tednik »The New Statesman« proti takemu obo-

ževanju, češ, da bi tisk ne mogel storiti zarotencema večje usluge, kakor če bi ju pustil pri miru s svojo neokusnostjo in vsiljivostjo.

Tragedija zaljublencev

V nedeljo zgodaj zjutraj je prišla na orožniško postajo v Holicu pri Olomucu neznan mladenka s prerezanimi žilami na rokah. Na vprašanje, kaj se je zgodilo, je odgovorila, da sta si hotela z ljubčkom na polju končati življenje. Potem je pa omedlela. Prepeljali so jo v bolnico in ko se je zopet zavedla, so jo zaslišali. Gre za 20 letno Marijo Sobovo iz Olomuca. Dekle je izpovedalo, da je odšlo v nedeljo ponoči s svojim ljubčkom, 24 letnim krojaškim pomočnikom F. Brycharjem, na polje, kjer sta si hotela zaradi nesrečne ljubzne končati življenje. Sedla sta na njivo, fant je potegnil britve iz žepa in prerezal najprej svoji ljubici žile na obeh rokah. Potem je prerezal še sebi žile na rokah, obenem je pa popil večjo količino lizola.

Dekle je pa takoj izgubilo pogum ter odšlo na orožniško postajo povedat, kaj se je zgodilo. Orožnikom pa obupanka ni mogla točno povedati, kje sta si s fantom hotela končati življenje. Orožniki in ljudje iz okolice so kmalu našli kraj tragedije. Brychar je bil že mrtev. Pri njem je ležala steklenica in vrček, iz katerega se je fant napil lizola. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico.

Postrežljiva sosedu.

— Gospa, ali vam smem ponuditi svojo robo? Vaša sosedu me pošilja k vam, sama pravi, da tega ne rabi.

— No, to je pa zelo lepo od sosedu. Kaj mi pa prinašate?

— Prašek proti mrčesu.